

ÎNCHEIERE

22 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Iuliana Oprea,
Maria Ghervas, Galina Stratulat

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Domen Auto”, reprezentată de avocatul Aurel Scorțescu, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Compania de Asigurări „Garanție” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Domen Auto”, Nagîț Andrian, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Exclusiv Broker” cu privire la încasarea în ordine de regres a despăgubirii de asigurare și cheltuielile de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 10 octombrie 2013, CA „Garanție” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Domen Auto” și Nagîț Andrian cu privire la încasarea în ordine de regres a despăgubirii de asigurare și cheltuielile de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată CA „Garanție” a indicat că, la 17 septembrie 2011 în municipiul Chișinău a avut loc accidentul rutier cu implicarea autovehiculelor de model „Chevrolet Aveo”, numărul de înmatriculare CPH 601, condus de Nagîț Andrian și autovehiculul de model „Dacia Logan”, numărul de înmatriculare CLG 209 condus de Sundeev Artiom.

Indică că, prin procesul-verbal al Comisariatului General de Poliție mun. Chișinău din 07 octombrie 2011, vinovat de producerea accidentului a fost recunoscut Nagîț Andrian.

Afirmă că, la momentul producerii accidentului Nagîț Andrian era angajat al SRL „Domen Auto”, care avea încheiat cu CA „Garanție” SA contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto nr.0012683 din 01 iulie 2011.

Concretizează că persoana păgubită în momentul producerii accidentului rutier avea încheiat cu CA „Acord Grup” SA contract de asigurare facultativă a bunurilor CASCO, care a achitat despăgubirea de asigurare în mărime de 76210,23 lei.

Notează că la reclamația CA „Acord Grup” SA, conform Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr.414-XVI din 22 decembrie 2006, a achitat acesteia în ordine de regres despăgubirea de asigurare în mărime de 70 000 lei, fapt confirmat prin ordinele de plată nr.17 din 17 iulie 2012 și nr. 1 din 16 martie 2012.

Indică că, în procesul de regularizare a dosarului a constatat că la momentul

producerii accidentului rutier Nagiț Andrian nu a fost inclus de către „Domen Auto” SRL în contractul de asigurare.

Conform art.29 lit. d) Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr.414-XVI din 22 decembrie 2006, asigurătorul are dreptul să înainteze acțiune de regres persoanei răspunzătoare de producerea pagubelor atunci când, persoana răspunzătoare de producerea accidentului nu este inclusă în contractul de asigurare încheiat între posesorul autovehiculului și asigurătorul de răspundere civilă auto.

La 20 iulie 2012 și 13 februarie 2012 pârâții au recepționat reclamația privind restituirea sumei de 70 000 lei, însă nu au dat răspuns.

Solicită CA „Garanție” SA încasarea în mod solidar de la SRL „Domen Auto” și Nagiț Andrian a despăgubirii de asigurare în ordine de regres în mărime de 70 000 lei și cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoria Ialoveni din 26 noiembrie 2013 s-a antrenat în proces în calitate de intervenient accesoriu SRL „Exclusiv Broker” (f.d.102).

Prin hotărârea Judecătoria Ialoveni din 28.05.2014 acțiunea CA „Garanție” s-a admis, s-a încasat în mod solidar de la SRL „Domen Auto” și Nagiț (Topor) Andrian în beneficiul CA „Garanție” în ordine de regres despăgubirea rezultată din cazul asigurat în sumă de 70000 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 2100 lei, iar în total 72100 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02.04.2015 s-a admis apelul declarat de Scorțescu Aureliu în interesele SRL „Domen Auto”, s-a casat hotărârea Judecătoria Ialoveni din 28 mai 2014 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care s-a respins acțiunea CA „Garanție” ca nefondată, iar prin decizia suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 09.07.2015 s-a emis o decizie suplimentară în formă de hotărâre, prin care a încasat de la CA „Garanție” în beneficiul SRL „Domen Auto” cheltuielile de judecată, compuse din taxa de stat în sumă de 1575 lei achitată la depunerea cererii de apel și 8400 lei pentru asistență juridică, iar în total în sumă de 9975 lei.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 09.12.2015, s-a admis recursul declarat de Jarovlea Veaceslav în interesele CA „Garanție”, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 02.04.2015 și decizia suplimentară din 09.07.2015 și s-a restituit pricina la rejudecare într-un alt complet de judecată.

La 23.06.2014 SRL „Domen Auto” a declarat apel prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii contestate cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2016 s-a respins apelul declarat de SRL „Domen Auto” ca lipsit de teme și s-a menținut hotărârea Judecătoria Ialoveni din 28.05.2014.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate

circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 25.02.2016 SRL „Domen Auto”, reprezentată de avocatul Aurel Scorțescu, a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 09.02.2016 și a hotărârii Judecătorei Ialoveni din 28.05.2014, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă integral acțiunea în regres înaintată de CA „Garanție” SA împotriva SRL „Domen Auto”. De asemenea, a solicitat recurentul încasarea în beneficiul său din contul intimatului a cheltuielilor de judecată suportate sub formă de taxă de stat în sumă de 1575,00 lei și asistență juridică 8 400,00 lei, în total 9 975,00 lei.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 25.02.2016 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 15.06.2015, CA „Garanție” SA a prezentat referință, prin care a solicitat declararea recursului înaintat de „Domen Auto” SRL ca fiind inadmisibil.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronate, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către SRL „Domen Auto”, reprezentată de avocatul Aurel Scorțescu asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Domen Auto”, reprezentată de avocatul Aurel Scorțescu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Domen Auto”, reprezentată de avocatul Aurel Scorțescu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Iuliana Oprea

Judecători

Maria Ghervas

Galina Stratulat